

Mare abadessa i germanes del convent de Sant Pasqual, president de la Diputació, president de la Fundació Caixa Rural, membres de l'Associació Cultural Amics del Pouet del Sant, regidor de Turisme, mossèn Javier i mossèn Pascual, president de la Junta Central de Setmana Santa, Pascual Sanz, autoritats, feligresos, amics i amigues.

M'emociona de manera especial poder celebrar hui este acte formal de constitució de la Fundació Pro Monestir de la Basílica de Sant Pasqual i poder fer-ho, a més, en este espai incomparable, front a la imatge i el sepulcre del nostre patró. Un espai, sens dubte, dels més apreciats tant per tots els vila-realencs com per tots els que estimen i segueixen l'exemple del nostre patró.

És esta una ocasió històrica. Històrica pel que ha costat arribar a este moment però també, i de manera particular, per tot el que representa. La figura de Sant Pasqual, venerat patró de Vila-real, patró de la diòcesi de Segorbe-Castelló i patró internacional dels congressos eucarístics, és un símbol que va molt més enllà de les nostres fronteres i més enllà també de les creences individuals.

La devoció que li professem al nostre sant a Vila-real és més que evident, no només durant les festes, sinó cada dia, cada setmana, en el treball que realitza l'associació Amics del Pouet del Sant, en l'ajuda i l'atenció a les germanes clarisses o en la mateixa construcció d'esta magnífica Reial Capella i basílica, exemple del treball en comú de tot un poble, units després dels lamentables fets de la guerra civil, per a superar diferències. Demà mateix, tornarem a viure un exemple de l'extraordinària devoció que Sant Pasqual i el seu exemple de vida desperten entre els vila-realencs i vila-realencues, amb el pelegrinatge organitzat per la Confraria de la Puríssima Sang al poble natal del sant, Torrehermosa, en el qual enguany tindrè, a més, l'oportunitat i l'orgull de participar.

Esta estima per Sant Pasqual va més enllà de les nostres fronteres, les locals però també les estatals. Com a vila-realenc, és un moment francament emotiu trobar referències de l'estima al nostre patró en llocs tan allunyats d'ací com pot

ser Mèxic, on els cuiners s'encomanen al nostre sant amb un simpàtic refrany popular. Allà, a l'altre costat de l'oceà i milers de quilòmetres de distància, un dia per casualitat em vaig trobar un quadre amb la imatge d'un frare humil i de vida senzilla que ràpidament vaig identificar com a Sant Pasqual. Vaig saber així que a Mèxic, si es vol que el menjar estiga a temps i bo, s'encomanen al sant, doncs és venerat per al seua capacitat de solucionar els problemes del devots. En especial, conten que quan es tractava del menjar es posava a resar i s'oblidava de cuinar; aleshores venien els àngels i preparaven el dinar, que sempre estava a temps. Em va causar alegria veure com, baix de la imatge del nostre patró, en les cuines mexicanes es deia: "San Pascual, San Pascualito, tú te encargas del caldillo mientras yo... me tomo un vinillo. Tú pones tu granito y yo pongo otro tantito. San Pascual Baylón, bailame en este fogón; tú me das la sazón y yo te dedico un danzón".

Una anècdota que m'agrada recordar perquè significa que l'exemple d'austeritat i dedicació a l'eucaristia del nostre patró, la seua vida senzilla en les tasques més humils del monestir, com a cuiner, porter o pastor en la seua joventut, han estat capaços de traspasar qualsevol frontera.

També les fronteres religioses. Perquè més enllà de la devoció i de la fe, la figura de Sant Pasqual Baylon és un símbol capaç d'unir a tot un poble, de sumar forces i sensibilitats diferents en un projecte comú. I, si això és així, és sens dubte per l'exemple de vida que el frare franciscà ens ha deixat com a llegat. Una vida marcada per valors com la humilitat i l'austeritat que hui en dia estan tant o més vigents que en aquell febrer de 1565 quan Pasqual Baylón Yubero va professar al convent d'Orito, ara fa 450 anys.

Són estos principis els pilars sobre els quals s'ha construït el nexa d'unió i d'estima que hui representa per als vila-realencs Sant Pasqual. Un símbol que als seus valors religiosos ha anat sumant amb els anys de presència al nostre poble importantíssims valors culturals, patrimonials i socials.

La fundació que hui constituïm de manera oficial és el millor instrument que posem a l'abast de tota la societat per a seguir potenciant tots estos valors i

donar-li al monestir i la basílica de Sant Pasqual el relleu que mereix des de totes les vessants: la religiosa i espiritual, que beuen de la humilitat d'aquell pastor d'ovelles que va a aprendre a llegir amb devocionaris per entrar al convent. L'artística i patrimonial, de la qual esta Reial Capella i retaule, obra del nostre Fill Predilecte Vicente Llorens Poy, és el millor exemple, a més dels valuosos fons del museu del Pouet. També la turística, com a espai de pelegrinatge i centre d'atracció de milers de visitants cada any. I, per suposat, les vessants socials, etnològica i cultural, amb el magnífic campanar i carilló, el més gran d'Europa, que tenim ací a Vila-real gràcies a la família Gómez Viñes.

Tots estos valors són mèrits més que suficients perquè totes les entitats i les administracions implicades, en particular l'Ajuntament de Vila-real, representants de tots els ciutadans de Vila-real, ens posem a treballar junts. Per això s'ha aprovat per unanimitat de totes les forces polítiques aquest projecte. Perquè Sant Pasqual és de tots.

Com a alcalde de Vila-real, per a mi és tot un honor poder presidir el patronat d'esta fundació. Una fundació que no hauria estat possible sense el treball incansable de gent com Manuel Menero, Nieves Adsuara, Ramón Bellmunt, José Chiva, José Usó, Pascual Cubedo, Maruja Monfort, Maribel Balaguer, Concepción Fuster, Pepe Batalla, Ricardo Cantavella, Felipe Monfort, Pascualeta Costa, Carmen Gil, Mari Carmen Llorens i tots els que formeu part de l'Associació Cultural Amics del Pouet del Sant.

També voldria agrair particularment la implicació de la Fundació Caixa Rural i el seu president, Enric Portalés, sempre disposat a treballar i ajudar quan es tracta de defensar lo nostre. Per suposat també a les germanes clarisses, amb la mare Maria Dolores Pérez, que cuiden la basílica i el monestir i fan créixer cada dia l'estima pel nostre patró.

Agraïments que vull fer extensius a la Diputació, que han volgut estar al costat del poble de Vila-real en una qüestió tant significativa per a nosaltres i per a tota la província. I a la Generalitat Valenciana, particularment a través de l'Institut Valencià de la Música i l'Institut Valencià de Conservació i Restauració

Ajuntament
de Vila-real

i la seua directora, Carmen Pérez, sempre predisposada a col·laborar per a posar en valor la riquesa patrimonial de la nostra ciutat.

A tots vostès, gràcies per la seua implicació en esta fundació que hui posem a caminar formalment. Només em queda desitjar que seguim treballant tots junts en este gran projecte comú que és Sant Pasqual, per impulsar i posar en valor la gran riquesa cultural, social i espiritual que esta basílica i este monestir representen.

Moltes gràcies a tots i totes per a la seua atenció